

Sygn. akt **II W 106/15**

(...) 501/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR A. K.

Protokolant Andżelika Burdukiewicz

po rozpoznaniu dnia 13.10.2015 r.,

sprawy przeciwko **T. K.**

synowi J. i A. z d. P.

ur. (...) w L.

obwinionemu o to, że:

W dniu 21 kwietnia 2014 r. w miejscowości P. na drodze powiatowej nr (...) w powiecie (...) kierując motocyklem marki T. nr rej. (...) nie dostosował prędkości do warunków ruchu czym spowodował bezpośrednie zagrożenie w ruchu drogowym dla A. P.,

tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w .

1. T. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 21 kwietnia 2014 r. w miejscowości P. na drodze powiatowej nr (...) w powiecie (...), kierując motocyklem marki T. nr rej. (...), nie zachowując należytej ostrożności, nie stosując się do ograniczenia prędkości określonego ustawą do 50 km/h, poruszając się z prędkością co najmniej 62,3 km/h, spowodował bezpośrednie zagrożenie w ruchu drogowym dla A. P., tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 86 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) złotych,

2. na podstawie art. 118 § 1 i 3 k.p.s.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r., w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...) w sprawach o wykroczenia oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 965,80 zł i wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

Sygn. akt II W 106/15

UZASADNIENIE

Obwiniony T. K. jest 35- letnim mieszkańcem L.. W dniu 21 kwietnia 2014 r. w godzinach popołudniowych jechał motocyklem marki T. nr rej. (...) drogą powiatową nr (...) przez P. w stronę L.. Wjeżdżając do miejscowości P. na terenie zabudowanym, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h, poruszał się z prędkością co najmniej 62,3 km/h.

(dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego T. K. – k. 39v, zeznania świadka A. P. – k. 12, 40v-41, notatka urzędowa – k.2, opinia biegłego – k. 91)

Z przeciwnej strony samochodem marki V. (...) nr rej. (...) poruszał się A. P.. A. P., zamierzając skręcić w lewo na posesję o nr (...), zwolnił, a następnie, próbował wjechać na podjazd. Z uwagi na nierówny wjazd A. P., zmuszony był poruszać się bardzo wolno. A. P. w trakcie manewru skrętu w lewo nie obserwował należycie drogi.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego T. K. – k. 39v, częściowo zeznania świadka A. P. – k. 11v, 40v-41, notatka urzędowa – k.1, opinia biegłego – k. 90)

Kierujący motocyklem obwiniony T. K., wchodząc w zakręt, zmuszony był jechać w pozycji ciała skierowanej w stronę powierzchni jezdni. Widząc wykonującego manewr skrętu w lewo kierującego pojazdem marki V. (...), obawiając się zderzenia pojazdów, rozpoczął hamowanie, doprowadzając do uślizgu koła tylnego i wywrócenia się. Przewrócony motocykl sunął po jezdni, a następnie uderzył w koło przednie prawe i nakładki zderzaka V. (...), powodując bezpośrednie zagrożenie dla A. P. oraz uszkodzenia obu pojazdów. Wskutek zdarzenia obwiniony T. K. doznał złamania kości udowej. Obwiniony T. K. i A. P. byli trzeźwi.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego T. K. – k. 39v-40, zeznania świadków: A. P. – k. 11v-12, 40v-41, H. S. – k.51v-52, notatki urzędowe – k.3, k.15, protokoły: użycia alkosensora – k.4,5, oględzin pojazdów - 5-8, miejsca wypadku drogowego – k.9-10, dokumentacja fotograficzna – k. 66-67)

Obwiniony T. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jadąc przez P. poruszał się z prędkością 50-55 km/h. Składając się do zakrętu zobaczył V. (...), wjeżdżającego na jego pas przecinając w poprzek drogę. Za samochodem stały trzy inne pojazdy i wydało mu się niemożliwe ominięcie V. (...) z lewej strony. Z prawej zaś były murki. Postanowił więc ratować się upadkiem.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego T. K. nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a w szczególności, że poruszał się z dozwoloną prędkością. Zdaniem Sądu wyjaśnienia obwinionego stanowią przyjętą przez niego linię obrony. Pozostają one bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka A. P. oraz opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, z których wynika, że tuż przed zdarzeniem jechał na terenie zabudowanym z prędkością około 62,3 – 67,7 km/h. Gdyby jechał z dopuszczalną prędkością byłby w stanie bezpiecznie zahamować. Sąd dał wiarę logicznym i konsekwentnym zeznaniom świadka A. P., że podczas skręcania przez niego w lewo na teren posesji nie zatrzymał pojazdu, lecz znacząco zwolnił i nie widział nadjeżdżającego motocyklisty. Doszło do gwałtownego hamowania oraz wywrócenia się przez kierującego motocyklem. Zeznania tegoż świadka znajdują potwierdzenie w opinii biegłego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. S., dotyczącym obecności na miejscu zdarzenia. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostają zeznania tegoż świadka, dotyczące przestawienia samochodu do przodu o około 1 metr.

Skoro postępowanie dowodowe wykazało, że obwiniony, jadąc z dopuszczalną prędkością byłby w stanie bezpiecznie zahamować, Sąd nie czynił szczegółowych ustaleń, dotyczących poruszania się za samochodem A. P. innych pojazdów.

Zeznania świadka G. G. nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci protokołów użycia alkosensora, oględzin pojazdów, notatek służbowych oraz zaświadczenia lekarskiego, albowiem ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę dowodowi w postaci protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego. Sąd podziela wnioski zawarte w opinii biegłego, że nawet, gdyby przed przybyciem funkcjonariuszy Policji V. (...) został przestawiony, miejsce kolizji określają ujawnione i udokumentowane ślady (rozlany płyn, fragmenty uszkodzonych części pojazdów).

Sąd dał wiarę dowodowi w postaci opinii biegłego w zakresie rekonstrukcji wypadków drogowych, że sytuację kolizyjną spowodował kierujący V. (...), który wjeżdżając na przeciwny pas ruchu nie zachował należytej ostrożności, nie

upewniając się, czy nie spowoduje zajechania drogi motocyklicście. Z opinii biegłego wynika ponadto, że do zdarzenia w stopniu znacznym przyczynił się kierujący motocyklem – obwiniony T. K., poruszający się z prędkością większą niż dozwolona, czym pozbawił się możliwości uniknięcia wypadku przed torem ruchu V. (...). Jadąc bowiem z maksymalną dozwoloną prędkością miał możliwość skutecznego zahamowania przed torem ruchu V. (...). Powyższe ustalenia, jako logiczne i precyzyjne, Sąd podzielił. Zgodnie z art. 86 § 1 k.w. karze grzywny podlega, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jazda z prędkością co najmniej 62,3 km/h, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h, skutkująca gwałtownym hamowaniem w chwili zauważenia przeszkody na drodze, przewróceniem się oraz uderzeniem motocykla w koła samochodu niewątpliwie powoduje zagrożenie bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego.

Sąd uznał zatem, że obwiniony T. K. w dniu 21 kwietnia 2014 r. w miejscowości P. na drodze powiatowej nr (...) w powiecie (...), kierując motocyklem marki T. nr rej. (...), nie zachowując należytej ostrożności, nie stosując się do ograniczenia prędkości określonego ustawą do 50 km/h, poruszając się z prędkością co najmniej 62,3 km/h, spowodował bezpośrednie zagrożenie w ruchu drogowym dla A. P..

Powyższe wypełniło znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Kierujący V. (...) A. P. również naruszył przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym. Obwiniony T. K. - osoba dorosła, świadoma obowiązujących przepisów, dotyczących ograniczeń prędkości, mając możliwość zachowania się zgodnie z prawem, naruszył je.

Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego czynu za znaczny. Naruszył bowiem dobro, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, skutkujące m.in. doznaniem złamania kości udowej.

Za wykroczenie objęte art. 86 § 1 k.w. ustawodawca przewiduje karę grzywny, która może wynosić od 20 do 5000 zł.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 100 zł, a zatem zbliżoną do minimalnej przewidzianej przez ustawę.

W oparciu o dyrektywy wymiaru kary, zawarte w art. 33 k.w. Sąd uznał, iż wymierzona obwinionemu T. K. kara jest adekwatna do rodzaju i stopnia naruszonych przez niego obowiązków oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Zdaniem Sądu sam fakt wymierzenia obwinionemu T. K. kary wdroży go do większej ostrożności podczas poruszania się pojazdami.

Z uwagi sytuację materialną obwinionego T. K. oraz ustalenie, że podczas zdarzenia przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym naruszył również A. P., Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 965,80 zł, obejmujące m.in. połowę należności biegłego, i wymierzył mu opłatę w sprawie w kwocie 30 zł.